

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣΑΤΥΡΙΚΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ. Ἐν Ἀθήναις φρ. 15.—Ἐν δὲ ταῖς ἑπαρχ. φρ. 16.—Ἐν τῷ ἔξωτ. φρ. 21.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

—ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ΟΔΟΣ ΜΟΥΣΩΝ, Ἀριθ. 4, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν Πλατεῖαν Συντάγματος.—

ΕΡΧΟΝΤΑΙ

Καὶ ἔρχονται καὶ ἔρχονται εἰς τὰς κλεινὰς Ἀθήνας ἀπὸ ἐπαύλεις, ἐξοχὰς καὶ ἀπὸ τὴν Ἑσπερία μὲ πάχος, μὲ ἀδάμαντας, μὲ κάλλη, μὲ ἀκτῖνας, ὁ τὰδε εὐγενέστατος καὶ ἡ ὑψηλὴ κυρία. Κι' ἀνοίγονται τὰ μέγαρα, καὶ ἀνοίγονται αἱ πύλαι, καὶ φθάνουν οἰκογένεια γνωστόταται καὶ φίλαι.

Καὶ ἔρχονται καὶ ἔρχονται καὶ ὀλοένα φθάνουν, καὶ τῆς ζωῆς τὸ στάδιον φαρδύ πλατὺ ἀνοίγει, καὶ τῶν ὠραίων Ἀθηναίων οἱ κάτοικοι μανθάνουν ποῖος ἦλθε, ποῖος δὲν ἔρχεται, ποῖος φεύγει, ποῖος θὰ φύγη. Καὶ ὁ χειμῶνας ἔρχεται μὲ ὄλο του τὸ κρύο, μὲ ἐσπερίδες, μὲ χοροὺς καὶ ἀδειανὸν Ταμεῖο.

Μὰς ἔρχονται καὶ οἱ βουλευταὶ ῥοδοκοκκινισμένοι· ἐπούλησαν τὰ λάδια των, τοὺς μούστους, τὴν σταφίδα, καὶ ἀφοῦ δὲν ἔχουν τίποτα νὰ κάμουν οἱ καυμένοι, θὰ ἔλθουν τώρα νὰ ἴδουν καὶ λίγο τὴν πατρίδα. Πρέπει νὰ ἦναι πρὸ παντὸς ὁ στόμαχος χορτάτος, πρῶτα ἢ ἄλλαις ἢ δουλειαῖς καὶ ἔπειτα τὸ κράτος.

Ἄν πάντοτε φροντίζουμε γιὰ τὴ φτωχὴ πατρίδα καὶ ἀφήσουμε τὰ ἄλλα μας ἑστὸ διάβολο νὰ πᾶνε, τότε θὰ γίνουν γιὰ ψωμί τὰ μάτια μας γαρίδα, καὶ οἱ πεινασμένοι βουλευταὶ τοὺς βουλευτὰς θὰ φᾶνε.

Καὶ τὴν πατρίδα βλέπετε, ἀλλὰ πρὸ πάντων τρῶτε... θέλουν ψωμί οἱ Ἕλληνες γιὰ νᾶναι πατριῶται.

Μὰς ἔρχεται καὶ ὁ Δερβίς ὁ Μπέης μὲ τὸ φέσι, μὰς ἔρχεται καὶ ὁ Σερῆφ μ' ἐκεῖνο τὸ σαρίκι, καὶ ἑστὸν Πλατούτσου ἔρχεται ὁ Ἀραμπῆς πεσκέσι, νὰ τὸν γυρᾷ γιὰ θέαμα... ὦ! ποῖα καταδίκη! Ἴσως περᾶση ἀπ' ἐδῶ καὶ ὁ Σείμουρ ἀκόμη, ὁ Οὐλοσλέυ, ὁ Κουνῶ, καὶ οἱ ἄλλοι περιδρόμοι.

Μὰς ἦλθε καὶ ὁ Γλυκύτατος μὲ γέλοιο εἰς τὰ χεῖλη, μὲ τόσα νέα σχέδια, παρηγοριὰ καὶ ἐλπίδα· καὶ ἀφοῦ μὰς ἦλθε καὶ αὐτός, βεβαίως θ' ἀνατεῖλη ἡμέρα δόξης καὶ παρὰ ἑστὴ φίλη μας πατρίδα. Μὰς ἔρχεται καὶ ὁ Κότταρης μαζί γιὰ νὰ φροντίση νὰ πάη πρέσβυς μὲ φορὰ καὶ αὐτὸς εἰς τὸ Παρίσι.

Μὲ δόξες καὶ παράσημα τιμῶν καὶ Λεγεόνων μὰς ἔρχεται καὶ ὁ βασιλεὺς, μὰ τόσο πάχος ἔχει, ποῦ ἂν καθίσῃ πρὸ βαρεῖα ἑστὸν ὑψηλόν του θρόνον, θὰ σπάσουν τὰ σανίδια του, καὶ πρέπει νὰ προσέχη. Κι' ἀπὸ τὸν Βῶλο ἔρχονται οἱ τουρκομάχοι στόλοι... ὦ! νάτους, φθάνουν, ἔρχονται μὲς ἑστὴν Ἀθήνα ὄλοι.

Souris.